

WSPOMNIENIE O PROFESORZE KAZIMIERZU STARZYŃSKIM

W dniu 12 lipca 1975 r. zmarł w Warszawie dr Kazimierz Starzyński — Profesor Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, wybitny specjalista z dziedziny chemii rolniczej.

Odszedł człowiek obdarzony nieprzeciętnym umysłem, o rozległych horyzontach myślowych, odznaczający się gruntowną wiedzą przyrodniczą, a zarazem dużą kulturą humanistyczną. Największą zaletą jego umysłu była wnikliwość przy rozpatrywaniu różnych problemów oraz dar ujmowania ich w sposób syntetyczny. Reprezentował zawsze własny punkt widzenia na otaczającą go rzeczywistość. Był indywidualistą w dobrym rozumieniu tego słowa, wymagającym ponadto zarówno od siebie, jak od współpracowników rzetelnej wiedzy w specjalności, którą reprezentował.

Największą zaletą jego charakteru była prawdomówność i szczerść zarówno w stosunku do siebie, jak do innych. Nie dążył do zdobycia kariery w hierarchii uczelnianej, mimo że posiadał wszelkie dane, aby kierować dużą jednostką organizacyjną. W stosunku do ludzi, z którymi nawiązał bliższy kontakt duchowy, był oddany i serdeczny. To niewątpliwe zalety jego umysłu i charakteru świadczą o jego wartości jako człowieka.

Duży wpływ na ukierunkowanie jego zainteresowań naukowych wywarł prof. Marian Górski, który zaangażował go w roku 1945 na stanowisko starszego asystenta w zakładzie Chemii Rolnej SGGW, a następnie był w roku 1949 promotorem jego rozprawy doktorskiej pt. „Nawożenie buraków cukrowych w świetle doświadczeń polowych”.

Działalność naukowa Prof. K. Starzyńskiego była bardzo rozległa i obejmowała szeroką problematykę. Dotyczyła ona między innymi: sorpcji kationów w glebach, przemian związków azotowych w glebach, pobierania dwutlenku węgla przez rośliny, poprawy struktury gleby za pomocą substancji syntetycznych, stosowania wody amoniakalnej jako nawozu azotowego, stosowania nawozów azotowych pod zboża w różnych terminach oraz nawożenia buraków cukrowych. Do tego dochodzą jeszcze prace

metodyczne z takich dziedzin, jak fotometria, spektrografia oraz izotopy stabilne i promieniotwórcze.

Profesor K. Starzyński był współautorem 3 podręczników akademickich i 2 skryptów. Poza tym opracował wiele referatów naukowych, które przedstawił na sympozjach krajowych i zagranicznych. Był cenionym popularyzatorem wiedzy rolniczej. Łącznie pozostawił 38 wartościowych publikacji naukowych.

Na specjalne podkreślenie zasługują jego prace z zastosowaniem izotopów stabilnych i promieniotwórczych, które rozpoczął w roku 1955, uczęszczając jednocześnie w zorganizowaniu pracowni izotopowej w zakładzie Chemii Rolnej SGGW. W celu zapoznania się z techniką izotopową ukończył izotopowy kurs w Instytucie Badań Jądrowych, a następnie odbył w tym zakresie staże naukowe w Jugosławii i w Niemieckiej Republice Demokratycznej. W latach 1961—1968 pełnił funkcję Kierownika Pracowni Rolniczych Badań Izotopowych PAN. Od 1958 r. był członkiem, a następnie przez wiele lat przewodniczącym Komisji Izotopowej PAN.

Profesor K. Starzyński poświęcił wiele czasu na pracę społeczną. Był aktywnym członkiem kilku towarzystw naukowych. W Polskim Towarzystwie Gleboznawczym był przez szereg lat członkiem Zarządu Głównego. W latach 1961—1964 pełnił funkcję skarbnika Zarządu Głównego, a następnie przez 12 lat przewodniczącego Komisji Rewizyjnej. Był pierwszym redaktorem Roczników Gleboznawczych, funkcję tę piastował do 1957 r. Za zasługi dla Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego został odznaczony Złotą Odznaką PTG.

Do końca życia był redaktorem Działu „Rolnictwo” Wydawnictw SGGW. We wszystkich pracach redakcyjnych dążył do podniesienia poziomu naukowego wydawnictw.

Za zasługi dla uczelni i nauki polskiej został odznaczony w roku 1973 Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Do ostatnich chwil życia — mimo ciężkiej choroby serca — wracał myślą do przerwanej pracy naukowej. Kilka dni przed śmiercią rozpoczął normalną pracę naukową.

Nagła śmierć przerwała pasmo życia człowieka, który pozostanie na zawsze w pamięci nie tylko najbliższych mu osób, ale również wszystkich, którzy korzystali z jego głębokiej wiedzy przyrodniczej i wybiegających daleko naprzód koncepcji naukowych.

ВОСПОМИНАНИЯ

О ПРОФЕССОРЕ ДОКТОРЕ С-Х НАУК КАЗИМИРЕ СТАЖЫНЬСКОМ

Двенадцатого июля 1975 года скончался в Варшаве доктор Казимр Стажыньски — профессор Варшавской сельскохозяйственной академии, выдающийся специалист в области агрохимии, совмещающий глубокое знание естественных наук с гуманистической культурой. Был он первым редактором нашего журнала.

Научная деятельность профессора Стажыньского отличалась широтой про-

блематики, преимущественно из области минерального удобрения культурных растений и работ по применению стабильных и радиоактивных изотопов в сельскохозяйственных исследованиях. В течение многих лет исполнял обязанность заведующего Лабораторией изотопных исследований по сельскому хозяйству ПАН и председателя Изотопной комиссии Польской академии наук.

За заслуги для учебного заведения и польской науки был награжден в 1973 году Кавалерским крестом Ордена Возрождения Польши.

За заслуги для Польского общества почвоведов получил Золотой значок этого общества.

COMMEMORATION OF PROFESSOR DR. KAZIMIERZ STARZYŃSKI

On July 12, 1975 died in Warsaw Dr. Kazimierz Starzyński, Professor of the Warsaw Agricultural University, the prominent specialist in agricultural chemistry, man of a profound knowledge of nature and at the same time of a high humanistic culture. He was the first editor-in-chief of our journal.

The scientific career of the demised Professor Starzyński was very extensive and encompassed a wide problematics, mainly in the domain of mineral fertilization of crops, as well as works concerning application of the stable and radioactive isotopes in the agricultural research. For many years he fulfilled the functions of the Head of Agricultural Isotopic Laboratory, Polish Academy of Sciences, and of the Chairman of Isotopic Commission of the Academy.

For his merits for the Warsaw Agricultural University and the Polish science he was awarded in 1973 the Knight Cross of the Polonia Restituta Order.

In recognition of his merits for the Polish Soil Science Society, he was awarded the Golden Badge of the Society.

